

॥ ५७ ॥ इमं हितस्य काकस्य वधे दोषमदर्शयन् एकमेकममात्यं क्रमेण दुर्बलीकुरुष्वर्थाप्यथाय दुर्बलीकृतस्य कारणं वधे तु दोषमाज्ञाय साकल्येन ज्ञात्वा एकैकमेव जहि ॥ ५९ ॥ तेषामकस्मा त्रयुगपच्च वधे दोषमाह एकैति संहताः कंठकानपि मृद्रीयुः किमु तमादृशान् दू नित्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ पितरित्वदीये संस्थिते मृते ॥ ६३ ॥ विभ्रमे तु अनानेष्वात्मबुद्धिं भवान्माकर्षीदिति ॥ ६४ ॥

येत्वा ब्राह्मणेच्छंति तेन वत्स्यंति मे गृहे ॥ भवतैव हितं ज्ञेयं यत्तदेषामनंतरं ॥ ५७ ॥ यथा स्यात्सुधृतो दंडो यथा च सुकृतं कृतं ॥ तथा समीक्ष्य भगवन् श्रेयसे विनि युंक्ष्व मां ॥ ५८ ॥ मुनिरुवाच अदर्शयन्निमंदोषमेकैकं दुर्बलीकुरु ॥ ततः कारणमाज्ञाय पुरुषं पुरुषं जहि ॥ ५९ ॥ एकदोषा हि बहवो मृद्रीयुरपि कंठकान् ॥ मंत्रभेदभयाद्राजं स्तस्मादेतद्वीमिति ॥ ६० ॥ वयं तु ब्राह्मणानाममृदुदंडाः रूपालवः ॥ स्वस्ति चेच्छामभवतः परेषां च यथात्मनः ॥ ६१ ॥ राजन्नात्मानमाच क्षेपं बंधी भवतो ह्यहं ॥ मुनिः कालकवक्षीय इत्येवमभिसंज्ञितः ॥ ६२ ॥ पितुः सखा च भवतः संमतः सत्यसंगरः ॥ व्यापन्ने भवतो राज्ये राजन्यितरि संस्थिते ॥ ६३ ॥ सर्वकामान्परित्यज्य तपस्तपस्तदा मया ॥ स्नेहात्वा तु ब्रवीम्येतन्माभूयो विभ्रमेदिति ॥ ६४ ॥ उभे दृष्ट्वा दुःखसुखे राज्यं प्राप्य यदृच्छया ॥ राज्येनामात्यसंस्थेन क थं राजन्प्रमाद्यसि ॥ ६५ ॥ ततो राजकुलेनां दीसं जज्ञे भूयसा पुनः ॥ पुरोहितकुले चैव संप्राप्ते ब्राह्मणर्षभे ॥ ६६ ॥ एकच्छत्रां महौकृत्वा कौसल्याय शस्विने ॥ मु निः कालकवक्षीय ईजे क्रतुभिरुत्तमैः ॥ ६७ ॥ हितं तद्वचनं श्रुत्वा कौसल्योप्यजयन्महीं ॥ तथा च कृतवान् राजायथोक्तं तेन भारत ॥ ६८ ॥ इति श्रीमहाभारते शां तिप० राजथ० अमात्यपरीक्षायां कालकवक्षीयोपाख्याने द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ युधिष्ठिर उवाच सभासदः सहायाश्च सुहृदश्च विशां पते ॥ परिच्छुदास्तथामात्याः कीदृशाः स्युः पितामह ॥ १ ॥ भीष्म उवाच हीनिषेवास्तथादांताः सत्यार्जवसमन्विताः ॥ शक्ताः कथयितुं सम्यक्तेतवस्युः स भासदः ॥ २ ॥ अमात्यांश्चातिशूरांश्च ब्राह्मणांश्च परिश्रुतान् ॥ सुसंतुष्टांश्च कौंतेयमहोत्साहांश्च कर्मसु ॥ ३ ॥ एतान्सहायौ ह्यिप्सेथाः सर्वास्वापत्सु भारत ॥ कुली नः पूजितो नित्यं न हि शक्तिं निगूहति ॥ ४ ॥ प्रसन्नमप्रसन्नं वापीडितं हतमेव वा ॥ आवर्तयति भूयिष्ठं तदेव त्वनूपालितं ॥ ५ ॥

केवलं अमात्यसंस्थो माभूरित्याशयेनाह उभेदिति ॥ ६५ ॥ नांदीमंगलपाठः ततस्तस्मिन्मंत्रिणि दृते सति नंदीति पाठे हर्षः मंत्रीति पाठे हर्षः मंत्रीति पाठे भूयसायनेन संजज्ञे जातः ॥ ६६ ॥ कौसल्याय कौसल्यार्थे ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ इति शांतिप० रा० नै० भारतभा० द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ १३ ॥ सभासदः व्यवहारनिर्णायिकाः सहायाः युद्धादावुपयोगिनः सुहृदो हितकर्तारः परिच्छदाः सेनाभ्यादयः अमात्याः मंत्रिणः ॥ १ ॥ क्रमेणैवालक्षणान्याह न्हीति कथयितुं न्यायान्यायौ वक्तुं ॥ २ ॥ अमात्यान् निर्भयं सन्निहितान् शूराः पुरोहितादयश्च सहाया इत्यर्थः ॥ ३ ॥ सुहृदमाह सार्धेन कुलीन इति ॥ ४ ॥ ५ ॥